

III. 4283. c. y

AZ

UNGI EV. REF. EGYHÁZMEGYE

1893. SZEPTEMBER 12-ÉN

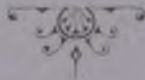
MOKCSÁBAN TARTOTT ŐSZI KÖZGYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE :

HOMOKI ANTAL

EGYHM. FŐJEGYZŐ.

UNGVÁR.

SZÉKELY ÉS ILLÉS KÖNYVNYOMDÁJA.

1893.

AZ

UNGI EV. REF. EGYHÁZMEGYE

1893. SZEPTEMBER 12-ÉN

MOKCSÁBAN TARTOTT ŐSZI KÖZGYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE :

HOMOKI ANTAL

EGYHM. FŐJEGYZŐ.

UNGVÁR.

SZÉKELY ÉS TLLÉS KÖNYVNYOMDAJA.

1893.

**Az ungi evang. reform. egyházmegye 1893.
szeptember hó 12-én Mokcsában tartott őszi
közgyűlésének jegyzőkönyve.**

Jelen voltak: Szabó Endre esperes, Kovách Károly e. m. gondnok elnöklete alatt: Szabó József, id. Virágh József, Magyar József, Hegedüs Soma egyházi, Bernáth Zoltán, Köröskényi Elek, Felföldy Ödön, Mokcsay Béla, Kormos Béla világi tanácsbírák, Homoki Antal e. m. fő-, Németh Péter és Magyar Bertalan aljegyzők, Hegyi György e. m. ügyvéd;

id. Szakal István, Morvay József, ifj. Szakal István, Maksa József, ifj. Virágh József, Novák Lajos, Szücs István, Tóth Lajos, Szőlóssy Ferencz, Szőlóssy Gyula, Soltész Tamás, Kecskeméthy Lajos lelkészek, Kozma József, Pazar Kálmán, Móré Elek, Pataki Pál, Köröskényi István, s.-lelkészek;

Bakó László, Laky József, Riczko Dániel, Soltész Károly, Szentimrey Ferencz, Sulyok János, Lázár István, Böszörményi János, Szabó Béla, Bóczér István, Balogh Dániel, Karabélyos Gyula, Horkay Lajos, Mészáros János tanítók s az egyházak szép számu képviselői.

1. Mindenek előtt esperes ur buzgó imában kérte Isten segítő kegyelmét tanácskozásunkra, melynek megtörténte után egyházmegyénk érdemes gondnoka a következő nagy figyelmet keltett beszéddel nyitotta meg a gyűlést:

Nagytszeteletű egyházmegyei közgyűlés!

Tavaszi közgyűlésünkön elmondott megnyitó beszédben igyekeztem feltüntetni a helyzetet, melybe a magyar prtostantizmus, tehát vallásfelekezetünk is a katolikus klérus által az 1868. évi LIII. törvényezikk, különösen annak a vegyes házasságból származó gyermekek vallási tartozandóságáról intézkedő 12. §-a ellen az elkeresztelésekkel megindított támadások, izgatások, s ezekkel szemben a kormány által elfogadott kötelező polgári házasság, anyakönyvvezetés és a szabad vallás gyakorlatát kilátásba helyező program által sodortatott; igyekeztem emlékeztetni, hogy a kormány — meghajolva a klérus hatalma és befolyása előtt, — feladta a legkevesebbet, a mit a nemzet a protestantizmus támogatására adhatott, t. i. a törvényt, mely a végett alkottatott, hogy a protestánsokat, mint szemben a katolikusokkal, kisebb számu felekezetet, a hatalmas klérus támadásai ellen megvédje, s ennek folytán — a mennyire egy megnyitó beszéd keretébe beilleszthető volt — igyekeztem rámutatni azon már-már nagyobb részt elévült feltételekre, melyek által a klérus a nemzet rengeteg vagyonának birtokába jutott, s melyekhez mai nap csak annyit találok megemlítendőnek, hogy ezen birtokokhoz jutnia annyival könnyebb volt, mert hű királyaink tanácsában első helyet foglaltak el, a mennyiben a királyok és főurak az irásban kevéssé, vagy éppen nem voltak jártasok, a köz-okleveleket papok szerkesztették, ők kiadványozták, a közokleveltárakat, — az akkori telekkönyveket — az ujabb időig ők vezették, ők őrizték, a királyi adományosokat az adományozott birtokokba ők vezették s az 1492. 43. t. cz. a H. T. K. II. Rész 76. czim rendelkezésének (mely visszaélésöket javadalom-vesztéssel, bélyeg-besütéssel és örökös tömlöczczel sujtott) tanusága szerint nem mindig jártak el tiszta kézzel.

Egy francia katolikus történetirő „Histoire des resolutions“ czimű művében azt mondja, hogy több mint három század folyt le Luther fellépése óta s az egyház, t. i. a római katolikus, a szentségek segélyé-

vel ma is feltartja még uralmát. Az egyház a szentségek által birtokában tartja az embert születésétől a sorig. Alig hogy született, siet meghívni a templomba, megkereszteli s az által sajátjává teszi; mint gyereket jelvényével elbélyegzi; mint felserdültet férjnek-nőnek nyilvánítja, feljogosítva apává, anyává lenni; mint bűnöst kikérdezi s vagy elkárhoztatja, vagy felmenti; mint haldoklót kezeivel érinti, hogy mintegy hatalmába vegye a halál tusáját; a mint meghalt, rábizza a földre s még a siron tul is követi az örökké ismeretlen tájakra. Hát még a fényes ünnepélyek, a sokasság látványai s azok a székesegyházak — a szegények méltó hajlékai — fényesebbek, mint a fejedelmek palotái; a régi idők nyelve, melyet elzsongnak a nélkül, hogy értenék a könyörgő népek, és a melynek titokzatos hangjai az égbe szállítják az együgyű népek sóhaját s zavart reményeit: azok a dicsénekek, a tömjén füst a templomokban, az ódon üvegfestések képei, a szenteknek, az istenek barátainak, a régi pogány családi istenek helyetteseinek keresztyén fedél alatt; azok a megsebzett lelkek számára nyitva álló menhelyek: — a zárdák. Hát — nagytt. egyházmegyei közönség — mindezek nagyban hozzájárulhatnak ahoz, hogy a klérus uralmát feltartsák a történetirő által megjelölt együgyű népeknél, de hazánkban a kezeinél levő rengeteg vagyon, az államban elfoglalt magas állása s a közügyekbe annak folytán gyakorolt nagy befolyása tartják fel uralmát, s ez az, a mi elől a kormány programmjával kitér.

A mi illeti ezen program lényeges tárgyát, a kötelező polgári házasságot és anyakönyvvezetést, annak intentiója vallási és nemzetiségi, t. i. a felekezetiünknek és nemzetünknek sérelmével üzött elkereszteléseknek ha nem lehetetlenítése, legalább megnehezítése, s e szempontból nekünk, ha az elveinkkel megegyezőleg vitetik keresztül, miután ugy nemzetiségi, mint szabadsági törekvéseink a nemzetétől elválhatlanok, kifogásunk nem lehet.

A program másikk tétele a szabad vallás. Erre nézve bár elveinkkel egyezőleg elmondhatjuk „hanc

veniam petimus damusque vicissem“ : mégsem tarthatjuk azt üdvösnek a vallás és erkölcsi életre oly korlátlan értelemben, hogy mindaz, a ki vallása feltartásának kötelezettségei elől menekülni akar, szakadásokat idézhessen elő.

Miként szándékozik a kormány a maga programját keresztül vinni s legjobb akarattal is viheti-e a nemzet megnyugvásával keresztül, miután annak módozatait nyilvánosságra nem hozta, még a közel jövő titka; e tekintetben tehát teljes tájékoztatlanság uralja az elméket, s e tájékoztatlanságot még az is neveli, hogy a klérus feliratot intézett az apostoli királyhoz, kérve, hogy szentesítéséhez ne járuljon, a pápához pedig utasításért folyamodott, a ki aztán legközelebbi encyclikájában kötelességül tette alantasainak, hogy megakadályozására mindent elkövessenek s beavatkozva hazánk törvényhozási szabadságába, segítségül hívta uralkodónk hitbuzgóságát is. De neveli a tájékoztatlanságot az is, hogy a felső házban nagy izgatás indult meg a javaslat ellen; végre azon sajnós körülmény is, hogy a képviselőház azon pártja, melynek a szabad vallás régi törekvése tárgyát képezi, papi befolyás alatt álló egyének személyeskedése s intriguája következtében egymásközt meghasonlott, s tartani lehet attól, hogy a kormány pártja sem lesz ment hasonló esetben következtétől.

Bármint történjék is, vallásfelekezetünk s az özszes protestantizmus erőt merithet annak tudatából, hogy létét az absolut hatalom zsoldos seregei s a vele szövetkezett magas klérus intriguái, üldözései, fojtogatásai ellenében is nemcsak megvédeni, de megerősödvé, a nemzet jobbainak rokonszenvét s becsülését megnyerni s azokkal karöltve a nemzet művelődési és szabadsági küzdelmeiben — a katolikus történetirók tanúsága szerint is — hasznos szolgálatokat tehetni képes volt. Épen azért biztos lehet a felől, hogy a mit a pápa az ő harcziás encyclikájának végén gonosz szándéka sikeréről ájtatos képel jósol, elvégre is az igazságnak a hamisság felett győzedelmeskednie kell s biztos lehet annyival inkább, mert az ország törvényhatósá-

gainak igen nagy többsége, ha nincs is kizárva a kormány befolyásának lehetőségére, a szabadelvű reformok mellett foglalt állást, s az elől az az előtt ellenséges sajtó sem zárkózhatott el.

Tudva azonban, hogy a katolikusokkal szemben számbeli kisebbségben s tekintve nagy vagyonukat, szegények vagyunk; tapasztalva, hogy ha erkölcsi, mivé-
lődési törekvéseink felsegítése végett a kormányhoz fordulunk, az alamizsna-szerű segély csak önkormányzati jogunk egy-egy ágazatának lealkuvása mellett adatik; tapasztalva, hogy míg mi szerencséseknek tart-
hatjuk magunkat, ha imaház vagy iskola-építés végett szerény helyiséget kapunk s egy vallásos egyháztag az építési költségek összegyűjtésére vállalkozik; addig kath. isteni tisztelet végett kitűnő pontokon, millió és millió költségen az állam befolyásával fényes, monumentális templomok az építészet remekei, — büszkeségére ugyan a nemzetnek, de mégis csak egyik felekezetnek — emel-
tetnek s a XIX. század végén — bár a művészet pártolásával — katolikus szentek költött csodatételeit feltüntető festményekkel s pazar diszítésekkel ékesítettnek; látva, tapasztalva, hogy a kormányférfiak alantabb vagy fentebb röptü gondolkozása mily hatással van a val-
lások viszonyokra, s hogy azok mennyire változók: — mindezek tekintetbevételével nem marad fel egyéb szá-
munkra, minthogy egyesítsük erőinket, tehetségeinket addig, míg kedvezőbb idő áll be, s születik egy kormányférfi, a ki végrehajtja, a mit a nemzet törvénybe igtatott, az egyenlőséget; ragaszkodjunk az 1868. évi LIII. törvénycikkben letett biztosítékhoz, továbbá pe-
dig intézkedéseinknek ne adjon irányt a partikularizmus s alkotásainkban ne szerepeljen Kolozsvár, Debreczen stb. csak így tehetünk nagyot, hozzánk méltót. Őrizzük meg önkormányzatunkat, a várat, melynek sánczai közt való működésünknel feltarthatjuk, fejlesz-
tethetjük a protestantizmus szellemét, megőrizhetjük történelmi hagyományainkat. Vére igyekezzünk mindnyájan kisebb-nagyobb körben népünket a vallások viszonyok-
kal, a vallás elveivel megismertetni, szembe állítva más

vallásokkal azokat, terjesszük a műveltséget, a világságot buzgóbban, mint valaha: akkor ne féljünk a csábitásoktól s ha el is esik egyik vagy másik, mindig vigasztalhatjuk magunkat III. Vilmos angol királylyal: rossz protestánsból lesz rossz pápista.

2. Ez után az egyházak képviselői megbízó leveleiket bemutatván:

Igazoltattak.

3. Olvastatott a kis-gejőczi gyűlés 3. sz. határozata, melynek értelmében új szavazás rendeltetett el Szőlóssy Gyula és Szücs István között, kik a tisztikar megújítása alkalmakor betöltetlen maradt egy egyházmegyei egyházi tanácsbirói állásra legtöbb szavazatot nyertek; egyszersmind felhivattak az egyházak, hogy szavazataikat jelen gyűlésünkre adják be. A beadott szavazatok a gyűlés kebeléből Szabó József elnöklete alatt, Kormos Béla, Cseka Károly, Rásky Elek, Kecskeméthy Lajos urakból alakított bizottság által felbontatván, kitünt, hogy Szücs István 20 szavazattal Szőlóssy Gyula 15 szavazata ellenébe tanácsbiróvá választatott.

A választás tudomásul vétetik s a főt. egyházkerületre fölterjesztetni rendeltetik.

4. Szücs István megválasztott tanácsbiró a gyűlés színe előtt letévén a hivatalos esküt, szép és alkalomhoz illő beszédben köszönte meg a személye iránt nyilvánult bizalmat, s ezzel tanácsbirói székét elfoglalta.

Örvendetes tudomásul szolgál.

5. Ugyanazon gyűlés 4. sz. a. felhívta Kormos Béla, Horváth Dezső és Mokesay Béla megválasztott

tanácsbírókat, hogy jelen gyűlésünkön a hivatalos esküt tegyék le, mivel a kis-gejőczyi gyűlésen jelen nem voltak, midőn a megalakított tisztikar hivatalára felesküdt. Kormos Béla és Mokcsay Béla az esküt letevén, a jelen voltak szerencsekívánatai közben tanácsbírói helyöket elfoglalták.

A mi tudomásul szolgál.

6. Horváth Dezső megválasztott tanácsbíró tavaszi gyűlésünk 4. sz. határozatával szintén felhivatott a hivatalos eskü letételére, azonban jelen gyűlésünkön sem jelenvén meg, a felhívásnak mindez ideig nem tett eleget.

Ujból felhivatik, hogy a jövő tavaszi gyűlésünkön jelenjen meg és az esküt tegye le.

7. Olvastatott a szavazatbontó bizottság előterjesztése, melyben jelenti, hogy a Szücs István és Szőlössy Gyula urak közt elrendelt szűkebb választás alkalmával szavazatot nem adott Csap és Gálóc, szabálytalan szavazatot adott be Palágy és Pályin.

Ennélfogva Csap és Gálóc az egyházmegyei özvegy-árvatár részére 2—2 frtban elmarasztaltatnak, ellenben Palágy és Pályin a birság alól felmentetnek, azon utasítással, hogy jövőre nagyobb körültekintéssel járjanak el ily ügyek elintézésénél.

8. Olvastattak a közalapi kérvények, melyek, csekély számukat tekintve, és különösen a lelkészek helyzetét, kik a jelen évben nagymérvű károkat szenvedtek a vízáradás folytán, a kérelmezők következőleg ajánlottak :

I. E g y h á z.

a) Viszoka. Mint tót ajku egyház, hol eddig reform. iskola nem létezett, új iskolát akar építeni, de a hivek ezt önerejükből teljesíteni nem képesek: Kér 500 frtot.

Ajánltatik 500 frtra.

II. L e l k é s z e k.

a) Kecskeméthy Benjámin pinkóczi lelkész, kinek őszi és tavaszi terményeinek nagy részét elseperte a f. évi aug. 12-én történt vizáradás, a mi megmaradt, azt pedig úgy beiszapolta, hogy hasznát venni nem lehet: Kér egyszersmindenkorra 200 frtot.

Ajánltatik 200 frtra.

b) Rásky Endre vajkóczi lelkész hiveinek csekély számra apadása folytán jövedelme is elveszett, csak is a föld terményeire van utalva, de mint 87 éves öreg ember terméketlen földjeiből nem képes annyi jövedelmet előállítani, hogy családját fenntarthassa, úgy hogy $\frac{1}{4}$ éven át pénzen kell beszerezni családjára részére a kenyeret és e mellett mint elgyengült öreg ember, káplánt is kénytelen tartani, ez okból életfogytig kér 100 frtot.

Ajánltatik 100 frt.

c) Benedek János felsőreviscei lelkész számos tagból álló családja, nejének folytonos betegeskedése, valamint terményeinek gyakori árvizek által történő elrongálása, de főként 1884-ik évben történt tűz pusztítása folytán nagy adósságba merült, melyből a terméketlen évek miatt nem bír kibontakozni: Kér 100 frtot.

Ajánltatik 100 frtra.

d) Pazar István iskei lelkész, csekély jövedelmére és számos tagból álló családjára nézve, de különösen nejének folytonos betegsége és gyermekeinek taníttatása

folytán, nagy adósságba, hitelcsökkenésbe merült, a mit szűk jövedelméből nem képes tisztázni, — állandó segílyt kér 150 frtot.

Ajánltatik 150 frtra.

e) Hegedüs Sámuel bajánházai lelkész csekély jövedelméből nem képes családját eltartani, ehhez járul még a f. évi augusztus hóban történt árviz, mely földterményeit elpusztítván, a jelen évben családját sem lesz képes papi fizetéséből élelemmel ellátni: Kér 150 frtot.

Ajánltatik 150 frtra.

f) Id. Szakál István csekély jövedelmű lelkész, ki az évenként történő vizáradások folytán földterményeiben nagy veszteségeket szenved, ennek folytán nagy adósságokba van merülve: Kér 100 frtot.

Ajánltatik 100 frtra.

9. Nagytiszt. esperes ur hivatalos jelentést tesz Tdó Ábrahám István ágteleki lelkésznek f. év junius 24-ikén történt haláláról.

Tisztelendő Ábrahám István ágteleki lelkész halála fájdalmas tudomásul vétetik. S a hivatalában — élte minden idejében — fáradhatlan buzgalmu lelkész sokféle érdeme jegyzőkönyvileg megörökítetteti határoztatik. Ábrahám István már pályája kezdetén mint Ungváron alkalmazott 3 éves tanító, a tanügy terén szerzett szép elismerést, — aztán a nagy-szeretvai egyházban mint helyettes lelkész és tanító néhány évi ott működése alatt az egyház-község ifju nemzedékét sikeres tanítói s lelkészi mű-

ködése által megmagyarosította, — majd a mokcsai, — később az ágteleki egyházakban vivott ki — főként ez egyházak anyagi ügyeinek javítása körül — elvitázhatlan érdemeket; mely buzgalom folytán az egyházmegye őt e. m. tanácsbirói tisztségre, s a lelkész-jelölő bizottság póttagságára érdemesítette.

Elhalálózása a főt. egyházkerületre tisztelettel fölterjesztetik.

10. Az Ábrahám István halála következtében a lelkész-jelölő bizottságban egy póttag hiányozván, ezen állás betöltésére jelen gyűlésünk a titkos szavazást elrendelte, melynek eredménye lett, hogy Magyar József bezői lelkész és tanácsbíró a lelkész-jelölő bizottságba póttagul megválasztatott.

Tudomásul vétetik s a főt. egyházkerületre fölterjesztetni rendeltetik.

11. Ugyan az ő halála következtében egy egyházmegyei tanácsbíró állás is megüresedvén, annak betöltése iránt szintén intézkedni kellett.

Egyházmegyénk a szavazást ezen állás betöltése iránt elrendeli, meghívván esperes urat, hogy a szavazatok beadására az általa legalkalmasabbnak vélt időben körlevélileg hívja fel az egyházakat.

12. A tiszántuli ev. ref. középiskolai tanáregyesület elnöksége, taggyűjtő ivét és alapszabályát pártolás végett, oly kérelemmel küldi meg, miszerint egyházmegye-

gyénk hatna oda, hogy ugy egyesek, mint a prot. tanintézetek iránt érdeklődéssel viseltető testületek lépjenek be a nevezett egyesületbe pártoló tagokul.

Esperes ur ennek közlésére felkéretik.

13. Oláh Kálmán nyugalmazott tanító szigoru helyzetére való tekintetből, az államsegélyből vagy más tárból segélyt kér.

Ezen kérvény nt. esperes urnak adatik át oly felkéréssel, miszerint a főt. egyházkerületről érkező segélyek kiosztása alkalmakor, Oláh Kálmán részére segélyt méltóztassék adni.

14. Ugyancsak Riczko Dániel szeretvai tanító vizáradásoktól és más elemi csapásoktól sujtva és csekély jövedelmére hivatkozva, kéri magát a közalaphól segélyezendők sorába felvétetni, továbbá a más felekezetü gyermekektől járuló tandíjt kéri a díjlevélbe be nem számíttatni, s végre bármely tárból segélyt kér.

Mivel a közalapi szabályok értelmében ezen tárból tanítók nem segélyezhetők, ezen kérelmet egyházme gyénk mint teljesithetlent a főt. egyházkerületre nem terjeszti fel. Minthogy az illető tandíját egy meghatározott összegben kapja, a melyből nem tűnik ki, hogy mennyi esik a más felekezetü tanoncok után, kérelmének ezen pontjára nézve is elutasittatik; de tekintettel szigoru anyagi helyzetére, kérelmének harmadik pontja méltányoltatik, s a főtiszteletü egyházkerü-

lettől leérkező segélypénzeket kiosztó bizottság figyelmébe ajánlatik.

15. A f. évi ápril 25—27. napjain Miskolczon tartott egyházkerületi közgyűlés jk. 20. sz. a. felhívja az egyházmegye esperesét, valamint a lelkészeket, hogy a mennyire csak lehetséges, az ideiglenes tanítókat oklevél szerzésére utasítsák.

Tudomásul vétetik.

16. Ugyanazon közgyűlés 21. sz. a. felhívja a lelkészek figyelmét a vallás- és közokt. minister 1892. évi nov. 12-ről 49,463. sz. a. leiratára, melyben tudatja, hogy az anyakönyvi kivonatok, családi értesítők és lelkészi bizonyítványok, melyek telekkönyvi betétek szerkesztése alkalmával a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése céljából állíttatnak ki, bélyegmentesek.

Körözve lévén, tudomásul szolgál.

17. Ugyanazon közgyűlés 29. és 81. sz. a. bodrogolaszi és nádasdi egyházakat a hivek pártfogásába ajánlja, mivel az előbbeni templomának, az utóbbi pedig leégett paplakának felépítése céljából, a nmlgu minister urtól nyert engedély folytán, könyöradományokat fog gyűjteni.

Egyházmegyénk a legmelegebben ajánlja ezen két egyházat a hivek figyelmébe, s egyszersmind az e. m. közönségét felhívja adakozásra ezen két szükölködő egyház részére.

18. Ugyanazon közgyűlés 51. sz. a. utasítja a lelkészeket, hogy az áttéréshez szükséges nyomtatványo-

kat a sárospataki főiskola könyvraktárából szerezzék be, s az áttérési eseteket, a kiadott minták szerint pontosan anyakönyvezzék.

Az egyházlátogatóság ennek megvizsgálására utasittatik.

19. Ugyanazon közgyűlés 89. sz. a. felhívja az egyházmegyét, hogy a Dezső Lajos által készített tantervet tanügyi bizottságaik által bíráltassák meg s véleményeket a jövő tavaszi egyházkerületi közgyűlés előtt legalább egy hónappal az egyházkerületi tanügyi bizottság előadójához küldjék be.

Egyházmegyénk felhívja az e. m. tanügyi bizottságot, hogy idevonatkozó munkálatot a fent jelzett időre elkészítvén, az egyházkerületi tanügyi bizottság előadójához küldje be.

20. A gálóczi gyűlés 40. sz. határozatával Kocsis Endre p.-helmezi lelkész felelőssé tétetett azon $\frac{1}{3}$ tanítói föld jövedelmeért, mely Záhonyi István tanítót illette volna, de az tőle elvonatott.

Kocsis Endre jelenti, hogy Záhonyi István követelese kiegyenlítettvén, határozat hozatala szükségtelen.

Tudomásul vétetik.

21. Ugyanazon gyűlés 22. sz. határozatával utasította az egyházmegyei pénztárnokot, hogy mutassa ki, évről-évre mennyit jövedelmez az egyházmegye tulajdonát képező ungvári ház, hogy ezen kimutatásból kitűnjék, érdemes-e azt továbbra is fentartani s rajta nagyobb mérvű javításokat eszközölni, vagy pedig eladni, ha oly vevő található, ki illő árt ígér érte.

Pénztárnok a haszonbéri kimutatót be nem terjesztette, a mire újból utasítatik; egyszersmind felkéretik az egyházmegyei gondnok ur ő nagysága, hogy az egyházmegyei ügyvéddel, továbbá Virágh József pénztárnokkal és Mokcsay Béla tanácsbiróval együttesen vizsgálják meg a szóban forgó házat, s a javítási költségvetést elkészítve, tavaszi gyűlésünkre terjesszék be.

22. Ugyanazon közgyűlés 23. sz. a. felkérte esperes urat, hogy a Váczy Sándor volt csapi tanítót terhelő s egyházmegyénk pénztárát illető 50 frt tőke és ennek jelen időig járuló 7% kamatainak behajtása iránt tegye magát érintkezésbe azon egyház előljáróságával, a hol az illető jelenleg hivataloskodik, s igyekezzen odahatni, hogy az előljáróság ezen tartozást a Váczy Sándor fizetéséből levonván, egyházmegyénk pénztára részére küldje meg.

Esperes ur jelenti, hogy eddig nem tehetette meg a lépéseket a Váczy Sándort terhelő 50 frt és járulékainak behajtása iránt, mivel most jutott tudomására, hogy az illető hol hivataloskodik, de ez uttal haladéktalanul megindítja az eljárást az ügy lebonyolítására.

A jelentés tudomásul vétetik s a további eljárásra esperes ur tisztelettel felkéretik.

23. Ugyanazon közgyűlés 33. sz. határozatával az ásványi leány-egyháznak megengedte 3 drb. kertjének az e.-m. ügyvéd közbejöttével leendő eladását, ha az eladott kertek ára vagy azon vásárlandó birtok jövődelme továbbra is a belhivatalnok hasznára fog fordíthatni. Mire nézve az ásványi leányegyház előljárói je-

lentik, miszerint már 2 darab kert eladatott, de a harmadik, mivel nincs az egyház nevére telekkönyvezve, eladható nem volt.

A két drb kert eladása tudomásul vétetik, de egyszersmind utasittatik az egyház előljárósága, hogy a jegyzőkönyvi értesítés vétele után, azonnal tegye meg a lépéseket ezen kertnek az egyház nevére való átírása iránt.

24. Ugyanazon gyűlés 49. sz. határozatával ifj. Szakál Istvánt és Köröskényi Eleket annak megvizsgálásával és jelentéstétellel bizta meg, mi alapon kérik a sáros-polyánkai leány-egyház hivei az általok a felső-reviscei egyház pénztárába befizetett pénzbeni méltányos részesülhetést.

Jelentés nem adatván, megsűrgettetnek.

25. Ugyanazon közgyűlés 53. sz. a. utasította Szücs István és ifj. Virágh József lelkészeket, a bátfai lelkészi földeket terhelő, az ő ottani lelkészkedésök idejéből származó adóhátrálék tisztába hozatalára.

Ezen ügy tisztába hozatalára újból felhivatnak.

26. Ugyan az 58. sz. a. rosszalását fejezte ki a jenkei egyház azon hanyagsága miatt, mivel tanítóját nem sürgette okmányai beadására, egyszersmind szigoruan kötelezte eljárásáról jelen gyűlésünkre jelentést tenni.

Mészáros József oklevelét időközben bemutatván, bekebeleztetett.

27. Ugyanazon gyűlés 67. sz. a. fölkérte esperes urat, hogy a két reform. facultas érdekében kibocsátandó kéréseket felhívás kiserétében a hívek pártfogásába ajánlja.

Mivel a jelen évben ref. egyházunk híveit sok helyen sok veszteséget okozó elemi csapások érték, ezen ügy keresztülvitele az 1894. évi aratás utánig elhalasztatik.

28. Ugyanazon gyűlés 79. sz. határozatával esperes urat bizta meg, hogy a lelkészi díjlevelekből a jövedelem arányában állapítsa meg a lelkész választásoknál, a szavazatjog jogosultság arányára a leányegyházak jogát az anyaegyházakkal szemben s ide vonatkozó javaslatát jelen gyűlésünkre adja.

Ezen javaslat elkészítésére esperes ur ujból felkéretik.

29. Ugyanazon gyűlés 81. sz. a. Köröskényi Elek és Móré Gábor urakat bizta meg, a zahari leány-egyház hívei és az egyh. gondnoka, Bai Jencsik János közt felmerült viszályos ügy megvizsgálásával s eljárásuk eredményéről jelentéstételre.

Miután kiküldöttek megbízatásukban eddig el nem jártak, ismét kiküldetnek azon meghagyással, hogy a zahari leány-egyház előljáróságát ujból szervezzék.

30. Ugyan az 84. sz. a. utasította az egyházmegyei építészeti bizottságot a veskóczi templomhely megvizsgálására s jelentéstételre. A bizottság jelenti, hogy az eddigi templomhelyet megvizsgálván, azt telje-

sen alkalmatlannak találta az építkezésre, de megjegyzi, hogy három igen alkalmas hely van eladó a községben, a melyen templomot lehet építeni.

A jelentés tudomásul vétetik, s a veskóczi leányegyház czélszerű templomhely szerzésére utasittatik.

31. Ugyanaz 88. sz. a. Felföldy Ödön tanácsbirót annak megvizsgálásával bizta meg, miokból hanyagoltatott el, a vajkóczi lelkész lakon levő istálló oly mérvben, hogy düledező félben van? És mi okozza ugyanott az adóhátralék szaporodását? Kiküldött tanácsbiró megerősíti, hogy az istálló és harangozói lak igen rossz karban van, de az adóhátralék szaporodásának okáról jelentésében nem szól.

Mivel nevezett tanácsbiró csak azt erősíti meg, a mit az egyházmegye az egyházlátogatósági jelentésből külfömben is tud, újabban megbizatik, hogy az egyház előljáróival egyetértve találjanak valami módot és eszközt arra, miképpen lehetne a fent nevezett épületeket jókarba hozni, s az adóhátraléket törleszteni, s eljárásáról szözlő alapos jelentése a tavaszi gyűlésünkre bevéaratván.

32. Ugyanazon közgyűlés 101. sz. a. Köröskényi Eleket, Móre Gábor urakat, annak megvizsgálásával, s lehető elintézésével bizta meg, hogy a zahari tanító által haszon élvezett 3 hold föld, a község nevérol az egyház nevére kebeleztessék át.

Jelentésök be nem érkezvén, —
magsürgettetnek.

33. Ugyanaz 18. sz. a. felkérte e. m. gondnok urat a néhai b. e. Szabó András esperes hamvai felé állítandó siremlék érdekében adakozásra felhívó iverk kibocsátására, gondnok ur jelenti, hogy az adakozásra felhívó iverk nyomtatás alatt vannak, s mihelyt a nyomdából kikerülnek azonnal meg fognak küldetni az egyes egyházaknak.

Tudomásul vétetik, e. m. gondnok urnak önzetlen fáradozásáért köszönetét nyilvánítja közgyűlésünk.

34. Olvastatott a következő határozati javaslat: Minthogy a jó és gyors közigazgatásnak egyik első rangu tényezőjét részint az idejében szerkesztett és hitelesített közgyűlési jegyzőkönyv; részint az egyes jegyzőkönyvi pontoknak az érdekeltekkel való gyors közlése képezi; minthogy a jó és gyors közigazgatás e tényezőjére egyházmegyénknek is feltétlenül van szüksége: Mondja ki a nagy tiszteletű közgyűlés, hogy azt a közgyűlési ügy rendet, a melyet 1892. évi őszi közgyűlésében, a főtiszt. egyházkerület e nemű ügyrendjének alapján, de a jegyzőkönyvre tartozó §-ok mellőzésével fogadott el; most azzal a pótlással egészíti ki, hogy a közgyűlési jegyzőkönyvet az egyházmegyei tisztikar mindig a közgyűlés színhelyén és a közgyűlés végén hitelesítse; a jegyzőkönyvi pontokat a jegyzőikar a közgyűlést követő 8 nap alatt az érdekelteknek mulhatlanul megküldje.

Mivel a halasztást nem tűrő jegyzőkönyvi pontok a gyűlés színhelyén e célra kinevezett bizottság által azonnal hitelesítettnek, s a jegyzői kar által az érdekelteknek megküldetnek, ennek folytán sem a gyors köz-

igazgatás, sem a közönség érdeke csorbulást nem szenvedvén, egyházmegyénk az 1892. évi Gállocsban tartott gyűlésének 30. sz. a. határozatát továbbra is fenntartja, s jelen határozati javaslatot mellőzi.

35. Olvastatott a tanügyi bizottság jelentése, melyből kitűnik, hogy a faiskolákra vonatkozó jelentések nem felelnek meg a valóságnak, mivel egyik évben több másik évben kevesebbnek van feltüntetve a rendezett faiskolák száma, ennél fogva utasíttatni kéri az iskolalátogatókat, hogy személyesen győződjenek meg arról, vajon a faiskola céljának megfelelőleg használtatik-e? fejt-e ki eredményt a tanító a gyümölcsfa-tenyésztés terén? rendezett, vagy rendezetlen állapotban van e faiskola azon egyházközségekben, a hol iskola látogatói teendőiket végzik.

Egyházmegyénk ezen javaslatot elfogadja, s 10 frtos birság terhe alatt kötelezi az iskolalátogatókat a faiskolák körül tapasztalható hiányok feltüntetésére.

36. Ugyancsak a tanügyi bizottság indítványozza, hogy minden iskolában létesíttessék egy, az iskola ügyeire vonatkozó jegyzőkönyv, melyben a „lélekszám, rendes és ismétlő tankötelesek száma, saját és más felekezeti tankötelesek fi- és nő, az iskolai év ünnepélyes megnyitása, az esetleg iskolai kötelezettség alól való felmentés, és egyéb iskolai ügyekre vonatkozó adatok, intézkedések, látogatások“ bejegyeztetnének, hogy bármikor és bárki belép az iskolába, azonnal áttekinthető legyen az iskola állapota.

Ezen indítványt egyházmegyénk elfogadja, s annak keresztülvitelére utasítja az egyházak előjáróit.

37. Olvastatott az ungvári egyház kérvénye, melyben Radváncz községében fekvő, a radvánczi 24. és 25. tjkvben 30. és 34. helyrajzi sz. a. jegyzett 2321 □ öl területű belsőségének a rajta levő házzal, és a radvánczi 24. sz. tjkvben 294. helyrajzi sz. a. jegyzett 1968 □ öl területű gyümölcsösének 4000 frt vételárért leendő eladhatására engedélyt kér.

Egyházmegyénk az engedélyt megadja az eladásra, de utasítja az egyházat, hogy a megígért 4000 frtnál magasabb vételárt igyekezzen elérni.

38. Perjésy Kálmán, szalókai tanító betérjeszti f. év június 15-én Mármaros-Szigeten szerzett 219. sz. elégséges osztályzatu oklevelét (l. f. évi ápr. 11. 12. napjain tartott e. m. gyűlés jkönyv 60. p.) s tanítói állomásában való megerősítést kérelmezi.

Perjésy Kálmán, betérjesztett okmánya alapján, tanítói állomásában megerősítették, s a főtiszt. egyházke-reületre tisztelettel fölterjesztetik.

39. Olvastatott Ungmegye m. kir. tanfelügyelőjének Margitay János beési ev. ref. tanító nyugalomba helyezettésére vonatkozó értesítése, mely szerint a nm. vall. és közokt. m. kir. minister ur f. év május 24-én 22,409. sz. a. kelt rendeletével nevezett Margitay János beési tanítót nyugalomba helyezetteti.

Ezzel kapcsolatban olvastatott nevezett Margitay János ny. tanítónak az egyházmegyéhez intézett érzelmetljes elbúcsúzó levele.

Az ungmegyei m. kir. tanfel-
ügyelő urnak fent jelzett értesítése

tudomásul vétetik, s a főtiszt. egyházkerületre fölterjesztetik.

Margitay János ny. tanítónak az eléggé nem becsülhető tisztalelkű őszinteséget, s ama szép erényt: a keresztyéni alázatosságot oly hiven visszatükröző búcsúszavai a mint tiszta szivből jöttek, ugy az egyházmegyénél is résztvevő szivekre találtak, s amaz önzetlen óhaja az egyházmegyénkben 38 évig lelkiismeretes buzgalommal működő, ez alkalommal tőlünk búcsúzó tanítónak, hogy őt, a könnyezve távozót, tartsa meg a nt. egyházmegye becses emlékében, mint édes kötelesség teljesül; s atyai áldásával bocsátja egyházmegyénk annyi időn át oly hű munkását a jól kiérdemelt nyugalomba.

40. Olvastatott a beési egyház presbytériumának kérvénye, melyben miután elmondatik, hogy Margitay János ny. tanító olyan szülőkön követel tandíjhátralékot, kiken — mint a mellékelt szegénységi bizonylat igazolja — be nem hajtható, s ennél fogva az előljárásság sem vállalhatja el érettök a szavatosságot; de nem vállalhatja el azért sem, mert nincsen feltüntetve, hogy ama követelések a f. évtől visszamenőleg csak 3 évről szólanak; s ezen kétes körülmények között most oda jutott az egyház, hogy bár az előljárásság a fizetésre képes községi lakosokon a hátralékok behajtását f. év okt. 31-ére jótállás mellett elvállalta, mindamellett is a fentemlített követelések — jogosan vagy jogtalanul — fennállván, nagy. esperes ur a megválasztott tanító behozhatására szükséges concessa kiadását megtagadni volt kénytelen: azon alázatos kérelemmel járulnak a nt. egyházmegyei közgyűlés elé, miszerint az iskola fenntartó testület előljáróit a behajthatlan követelések terhe

alól fölmenteni, s hogy a tanító egészen csonkulást ne szenvedjen, a jelzett követelések fedezésére az egyháznak eddig a s.-tanítói fizetés pótlék czimén évenként adott 30 frtot még ez évben is kiutalványozni, s a nt. esperes urnak a koncessa kiadását megengedni kegyesen méltóztassék.

A beési egyháznak az eddig s. tanítói fizetés pótlék czimén adott 30 frt, a fent jelzett követelés fedezésére f. évre is kiadatni határoztatik. A 30 frton felül levő követelés, ha beigazoltatik, hogy 3 évnél régebbi, s annak behajtását a tanító a presbyterium előtt nem szorgalmazta, — elveszett; — de ha az elévülés be nem igazoltatik, vagy a behajtás szorgalmazása kitűnik, azon esetben azokért a presb. felelős. Ezek alapján nt. esperes ur részéről az új tanítóra vonatkozó hivatási engedély kiadható.

41. Olvastatott főt. s mélt. püspök ur 1338. sz. leirata, mely szerint a nagym. vallás- és közokt. magy. kir. miniszter ur 21.862. sz. leirata értelmében Ásványban nem engedi meg a lelkész-tanítóság felállítását; hanem önálló tanítói állás szervezését, s annak okleveles tanítóval való betöltését rendeli el.

Az egyházmegyei közgyűlés nem nyugszik bele a miniszteri határozatba; hanem az ásványi egyház azon időről szóló belhivatalnoki díjleveleit, midőn lelkészi és tanítói állomást külön tartott fenn, beszerezni kívánja; melyek alapján az ásványi egyházban a lelkészi hivatalnak a tanítóitól külön szervezését szándékozik javaslatba

hozni. Ezen ügyben való intézkedés czéljából Szabó József és Mokcsay Béla tanácsbíró urak az ásványi egyházba kiküldetnek. Mely egyházmegyei végzés a főt. egyházkerületre — tudomás vétel végett, — tisztelettel fölterjesztetik.

42. Olvastatott a k. h. helmeczi egyház kérvénye, melyben neheztelve adatván elő, hogy a nt. e. m. közgyűlés 1891. ápr. 23. napjain Korláth Béla templomi székét egyházi tartozásainak megtagadása miatt elárvereztetni határozta, a Gálocsban 1892. szeptember 1-én tartott közgyűlés pedig azt határozta, hogy „csak az esetben árverezhető el, ha az nem családi szék“; azon kérés intéztetik az e. m. közgyűléséhez, méltóztassék az egyház előljáróságát felvilágosítani, hogy e két ellentétes határozat után a Korláth Béla elleni egyházi követelés miképen érvényesíthető; mert a kérdéses templomi szék határozottan családi szék.

A mennyiben minden kétséget kizárólag világosságra jött, hogy a kérdéses szék családi szék, az semmi módon el nem árverezhető.

A mennyiben pedig kiderült, hogy a k. h. helmeczi egyház presbyteriuma Korláth Béla ellen az egyházi tartozások behajtására nézve jóformán semmi erélyes lépést nem tett: utasítatik a gondnok, hogy az egyházi tartozások behajtása czéljából a közig. bírósághoz forduljon.

43. Diószeghy Kálmán, édes anyja özv. Diószeghy Ferenczné, radvanczi lakos, ungvári egyháztag nevében azon panaszt terjeszti az egyházmegye elé, hogy az

ungvári egyház presbyteriuma jogtalanul és alaptalanul követel rajta 12 frt egyházi adóhátralékot; mert 1882-ben — mely időtől a hátralék számíttatik, — nev. özv. Diószeghy Ferenczné és Makay Dániel — volt ungvári lelkész, — azon megállapodásra jutottak, hogy mint özvegy, míg él, 1 frtot fog évi egyházi adóba fizetni; melyre ezideig 6 frtot lefizetett, eszerint csak 4 frttal tartozik. Tévesnek és alaptalannak mondja továbbá a kivetés 2 izbeni felemelését; mert a ref. egyháznál a fent álló szabályok szerint önmegadóztatásnak van csak helye, nem pedig önkényes kivetésnek; de főképen azért, mert a fölemelésről értesítés nem küldetett az illetőnek, a mennyiben ha ez történik, bizonyára el nem mulasztotta volna felszóllamlással élni. Domesztikával sem lehet hátralékban; mert ilyenről soha sem hallott, ilyen tőle sohasem követeltetett. Végül tisztelettel megjegyzi panaszló Diószeghy Kálmán betérjesztett felebbezésében, hogy az idén a jövőre történt kivetés ellen, mely szerint édes anyja évi 1 frt egyházi adóra és 25 kr. domesztikára lett kötelezve, kifogása nincs; valamint az ellen sem, hogy ő, ki ugyan egy háztartásban él édes anyjával, szintén ilyen adóval lett megadóztatva.

Ezen panasz ellenében a mellékelt adókönyvi kimutatással az egyház presbyteriuma azt igazolja, hogy fent nevezett özv. Diószeghy Ferenczné 1883-ról 1 frt, 1886-ról 1 frt, 1887-ről 2 frt, 1888-ról 1 frt, 1889-ről 2 frt, 1890-ről 3 frt, 1891-ről 3 frt, 1892-ről 3 frt, — összesen 16 forint egyházi adóval van hátralékban; melyből a szintén mellékelt 1893. év május 7-én tartott presb. gyűlés j. k. kivonata szerint 4 forintot a presb. önként elengedett, mely j.-könyvi pont továbbá azt is jelzi, hogy az előbbi évekről szóló kivetés sem egyezkedés, hanem a presbyterium adókivetési joga alapján lett megállapítva, s a kivetés mérve az illetővel szabályszerűleg közöltetett; — miből folyólag az ungvári egyház presbyteriuma által özv. Diószeghy Ferenczné 12 ofrint hátralékának és az évi adójának rendes és pontos megfizetésére utasíttatik.

Mely végzését az ungvári egyház presbyteriuma-

nak nev. Diószeghy Kálmán az egyházmegyére felelbezi.

Mivel a folyamodó semmivel sem tudja igazolni, hogy édes anyja özv. Diószeghy Ferenczné — kinek nevében a panaszt beterjeszti, — tartozása iránt a presbyteriumtól értesítést nem kapott; kérelmével el kellett őt utasítani. S ebből folyólag az egyháznak panaszló édesanyja elleni követelése érvényben hagyatik.

44. Olvastatott a 767. sz. püspöki körlevél, mely a főiskolánkban f. évben tartott lelkész-képesítő vizsgákat tárgyalja, — továbbá olvastattak az alábbi min. leiratok: kultus min. 49363/892., kult. min. 8520/893., kult. min. 533. eln. sz. belügy. min. 20189. sz.

Mindezek mint körözött ügyek tudomásul szolgálnak.

45. Balog Gábor, volt kereszti, jelenben nyug. tanító, azon panaszt terjeszti a közgyűlés elé, hogy a jelenlegi kereszti tanító Soltész Kálmán nem hajlandó neki kifizetni a kereszti tanító jövedelemből az őt illető részt, daczára, hogy annak idejében szóbeli egyességet is kötöttek. Panaszló Balog Gábort ugyanis a szántóföldek $\frac{1}{3}$ -ának évi haszna illette. A földeket pedig évi 240 forintért bérbeadták. Melyből e szerint 79 frt 91 kr. illeti őt. Soltész Kálmán azonban csak 50 forintot hajlandó neki fizetni. Kéri a nt. egyházmegyét ezen ügynek érdemleges elbírálására.

A kereszti l. egyház presbyteriuma utasíttatik, hogy terjesztsze be nt. esperes urhoz, hogy telekkönyvi jegyzés szerint mennyi a tanítót il-

lető szántó föld, mennyi a rét és legelő? — mert a ny. tanítót jelen esetben csak a szántó földek egyharmada illeti. Ezen betérjesztés alapján nt. esperes ur fogja meghatározni, hogy pénzértékben mennyi járul a ny. tanítónak.

46. Matolay Pál, mint a „Tiszahát-erdőközi tanítói kör“ pénztárnoka az iránt terjeszti be kérvényét, hogy néhai Ujhelyi Ferencz özvegye szül. Kun Eszter 20 frt tőke és 11 frt 20 kr. kamat-tartozásának letörlesztését, melyet ő szegénységére hivatkozva, kifizetni nem akar, a részére netalán kiutalványozandó e. m. segélyből, vagy papi özv. árvatári jutalékából, kegyeskedjék a nt. egyházmegye eszközölni.

Tekintettel arra, hogy a kegyedijak le nem foglalhatók, — folyamodó kérelme nem teljesíthető.

47. Kis Lajos, k. h. helmeczi tanító panaszolja, hogy elődje Záhonyi István, a tanítói belsőségen általa plántált szőlő lugasért 4 frt 20 krt követel; sőt az ungvári járás szolgabírósága által ez összeg erejéig nála foglalást eszközölt. Mely ügyet elbírálás végett a nt. egyházmegyére terjeszti.

Egyházmegyénk egy régibb határozata szerint: ha az ültetvények 3 évesnél nem idősebbek, a távozó belhivatalnok azokat elviheti, vagy kiásván, eladhatja. Ha pedig 3 évesnél idősebb az ültetvény, az minden kétségen felül az utódot illeti.

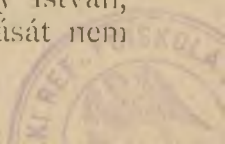
48. Olvastatott Novák Lajos, ungvári lelkésznek a Kis-Geóczben tartott e. m. közgyűlés által (l. j. k. 70.

p.) az ungvári hitoktató-kápláni ügyben hozott határozatra vonatkozó beadványa; melyben kijelenti, hogy azon kívánságnak, hogy ő vagy az egyház több fizetést adjon a hitoktató káplánnak, részökről eleget nem tehetnek; annál fogva ha a hitoktató állomást az egyházmegye fel kívánja tartani és mostani fizetését kevesli, kegyeskedjék az egyházmegye saját belátása szerint bizonyos összeget a már megajánlott 100 frton felül megszavazni.

Az egyházmegye ez ügyben következőleg határozott: tekintve, hogy a kis-geóczi gyűlés j. k. 70. pontjában kimondott azon nézetet, hogy a hitoktató káplán fizetéseül 375 frtot lakás és fűtéssel együtt se tart kielégítőnek, fel nem adhatja; tekintve továbbá, hogy az ungvári lelkész az ígért 50 frtnál — kijelentése szerint — többet nem adhat; — de tekintve végre — hogy a lelkész s az egyház — képviselője kijelentése szerint, — a megajánlott 100 frt, lakás, fűtés és világításon felül a hitoktató-káplán fizetéséhez az egyház sem járul semmivel:

Az egyházmegye ezen kettős kijelentést sajnálattal veszi tudomásul; de a hitoktató-káplánság fenntartását szükségesnek látván, s az eddigi fizetést a tisztességes megélhetésre elegendőnek nem tartván, a saját maga részéről felajánlott 100 frt-hoz még 50 frtot szavaz meg az ungvári hitoktató-káplán fizetéséül.

49. A botfalvai leányegyház jelentést ad be, miszerint aug. 20-án megválasztott tanítója Kurdy István, jelenben boldvai tanító, botfalvai megválasztását nem

fogadta el; ennek következtében a botfalvai egyház új tanító-választás küszöbén áll. A megválasztandó tanító azonban a beállott iskolai évben legjobb esetben csak tavasszal jöhetvén el, hogy Botfalvában ezen idő alatt is az egyház és iskolai ügy hiányt ne szenvedjen, egy segéd-lelkész berendelését kéri.

Hogy a botfalvai leányegyházban az előkönyörgő állomás üreseése alatt a vallás-erkölcsi élet s az iskola-ügy hátramaradást ne szenvedjen: Pataky Pál, ez ideig Jenkén alkalmazott segéd-lelkész, az előkönyörgői hivatalos teendők végzése czéljából egy esztendőre Botfalvába berendeltetik, — fizetését az ottani előkönyörgői chartabeli fizetés képezvén.

50. A csomonyai egyház, mely ez évben új iskolát és tanítói lakot épít, kérelmezi, hogy a nagyobb mérvű építkezésből eredt tetemes kiadásainak részben való fedezésére, a lelkészi jövedelem egy negyed része, mely a kerületi szükösitárt illetné, adassék át neki.

Az építkező egyháznak ezen kérelme a főt. egyházkerületre pártolólág felterjesztetni határoztatik.

51. Olvastatott az ungvári egyház képviselőjében Novák Lajos lelkész és Horváth Dezső főgondnok által beterjesztetett azon perujitást kérő folyamodás, melyben egyházmegyei közgyűlésünk 1892. évi szept. 1-én s a fői. egyházkerület 1893. ápril. 25—27. napjain hozott határozata ellenében, a most beszerzett és becsatolt végrendeleti kivonat alapján, a Diószeghyné-féle házbér jövedelméből való részesülésből a tanítót kizárni kérelmezik.

Egyházmegyénk a perujításhoz becsatolt okmányt nem tartja teljes jogérvényűnek arra nézve, hogy hozott határozatát megváltoztassák: ez okból azt továbbra is fenntartja.

52. Pataky Pál jenkei segéd-lelkész állását elhagyni kénytelenítettvén, újabb alkalmazást kér.

A káplánok felett való rendelkezés joga esperes ur jogkörébe tartozván, felkéretik a kérvényező elhelyezésére.

53. Kiss Lajos, mint a p.-helmecezi egyházban ideiglenesen alkalmazott tanító f. évi június hó 23-án az ungvári g. cath. tanítóképezdében nyert, elégséges osztályzatot feltüntető tanítói oklevelét bemutatván, ugyanazon egyházban való állandósítását kérelmezi.

A betérjesztett tanítói oklevél megvizsgáltatván, folyamodó ennek alapján a p.-helmecezi egyházban mint rendes tanító, állandósittatik.

54. Horkay Lajos, s.-pataki végzett képezdei növendék, ki a béési egyház tanítójává választatott meg, bekebeleztetését s a béési egyház tanítói állomásán való megerősítését kéri.

Horkay Lajos végzett képezdei növendék egyházmegyénkbe bekebeleztetik s ideiglenesen — tanítói oklevelének egy év alatt leendő megszerzése s bemutatásaig — a béési tanítói állomáson megerősittetik.

55. A beési egyház tanítói díjlevelének ezen pontját: „minden gyermek fizet 1 frt tandíjt s egy szekér fát“ módosítani akarja, még pedig ekként: „minden gyermek fizet 1 frt 50 kr tandíjat s az egyház 10 bécsi öl tüzifát szállit évenként a tanító udvarára és szükségletére“. Kéri azért az egyházmegyét, hogy ezen — a tanítóra nézve előnyös — változtatást helyben hagyni sziveskedjék.

Egyházmegyénk mielőtt az ügyben határozatot hozna, annak a helyszinén való megvizsgálására Hegedűs Sámuel és Bernáth Zoltán tanácsbíró urakat kiküldi, jelentésöket tavaszi egyházmegyei gyűlésünkre beavárván.

56. A csomonyai egyház kérelmezi, hogy évek óta romlott állapotban, hasznavehetetlen szárazmalmát adhassa el, mivel a kijavitást, mely igen tetemes költséggel járna, a jelen viszonyok közt meg nem érdemli, ez állapotban hagyva pedig továbbra is, az elkallódás veszélyének van kitéve.

Folyamodó egyház kérelme, azal a kijelentéssel, hogy a rozzant karban levő szárazmalomnak csak felépitményei adhatók el, — megadatik.

57. Nagy Zsigmond k.-dobronyi lakos panasolja, hogy a k.-dobronyi egyház presbyteriuma 20 frt fizetése mellett vejét Gál Józsefet 1893. július 16-án tartott ülésében — a régi szokáshoz — képezt — az ő templomi székébe bevette, de ugyanazon év és hó 23-án, azon indoklással, hogy valakinek valamely székbe való befogadására az illető székbeliek mindnyájának beleegyezése kívántatik, kirekesztette s kimondta azon régi jog megszüntetését, hogy ezután az após székét a vő

örökölhesse. Kéri ez utóbbi határozat megsemmisítését s az előbbinek, mint régi jogon alapulónak, megerősítését.

Egyházmegyénk Gál Józsefnek a presbyterium által f. évi jul. 16-án hozott határozatával adott jogát helyben hagyja, s a presbyteriumot ezen jog gyakorlására továbbra is utasítja.

58. A veskóczi leányegyház előljárói azt panaszolják, hogy tanítójuknak subventiojából két éven át 54—54 frt vonatott le a régihez képest, kéri azért az egyházmegyét, hogy e levonásokat pótolja s jövőben tanítójuknak subventióját a régi gyakorlat szerint ossza ki.

Miután a veskóczi előkönyörgő tanító díjlevele időközben felebb lett emelve s a subventio a díjlevelek értéke szerint osztatik ki, a kérelemnek hely nem adható.

59. A szelmencei egyház előljárói az iránt kérelmeznek, intézkednék az egyházmegye, hogy helyettes lelkészük Pazar Kálmán boldogult atyja néh. Pazar Józsefnek egyházukat illető adósságát, melynek rendezését magára vállalta, fizetné ki.

E kérvény, intézkedés céljából, a szelmencei egyház anyagi gondozásával megbizott Tóth Lajos szürtei lelkésznek kiadatni határoztatik.

60. Tóth József palágyi lelkész panasolja, hogy az egyház eddigelé a paplak meszeléséhez minden éven három napszámos-asszonyt állított ki s most e szolgálmányt meg akarja tőle vonni, ugyanezért egyházmegyei intézkedést kér.

A palágyi egyház e szolgálmányt emberemlékezet óta teljesítvén, a gyakorlat ez utánra való megtartására is utasítatik.

61. Pazar István iskei lelkész kérdi, hogy a k. gejőczi gyűlés 54. sz. határozatával elrendelt gyámságot miképen óhajtja az egyházmegye felette gyakorolni? ugy-e, hogy a gyámság alá helyezéssel terheiből kiszabadítja, vagy pedig, hogy a kérelmezésnek utját zárja be előtte, mely esetben felebbezni lenne kénytelen.

Az egyházmegye jóakarátát s pártfogását ügyeinek rendezése után is fen fogja kérvényező irányában tartani.

62. Ábrahám István egyházmegyei tanácsbíró, mint a néhai Orémus Dániel volt n.-dobronyi lelkész hagyatéki ügyének rendezésére kinevezett egyházmegyei megbizott elhalván, a hagyatéokra vonatkozó iratok átvételével s az azokra vonatkozó jelentéstétellel esperes ur által Magyar Bertalan jelenlegi n.-dobronyi lelkész bizatott meg. Nevezettnek jelentése szerint volt a hagyatéki bevétel 1363 frt 73 kr, a kiadás az egyházmegyei pénztár, a h. lelkész, az örökösök javára s apróbb kötelezettségekre ugyanannyi. De van még egy 230 frtről szóló, a n.-dobronyi egyház előljárói által egyesek tartozásáért kiállított s a hagyatékok javára szolgáló kötelezvény is, melyre vonatkozólag a jelenlegi megbizott kérdést intéz, hogy a nevezett öszszeg bevételezése esetén hová fordíttassék?

A befolyandó összegből 1) az egyházmegyei ügyvédet illető perköltés, 2) a salamoni egyház, 3) a tiszahát-erdőközi tanítói kör és 4) ha

telik — a n.-dobronyi egyház 64 frt 81 kr. követelése elégitendő ki. Megbizottnak eljárásáról való jelentése bevértván.

63. Olvastatott a minaji ev. ref. egyház kérvénye, melyben az orsz. egyh. közalaphól állandósított 300 frt missiói évi segély felhasználásával a Darócz és Kereknye községek határában fekvő kincstári birtokból tervezett földvásárlás jóváhagyásáért folyamodik.

Tekintve, hogy a tervezett birtokvásárlás igen előnyös föltételek mellett eszközölhető, s ennek következtében a minaji missiói egyháznak jövője biztos alapra helyeztetik, egyházmegyénk a szándékolt földvásárláshoz belenyugvást adja, s a minaji egyház ebbeli kérvényét a főt. egyházkerületre pártolólág tisztelettel fölterjeszti.

64. A f. hó 19—20-án Sárospatakon tartandó egyházkerületi gyűlésre az ungi egyházmegye részéről kiküldetnek :

Az elnökség; továbbá Szabó József, id. Virágh József egyházi, Köröskényi Elek, Bernáth Zoltán, Mokcsay Béla világi tanácsbírók, és Homoki Antal e. m. főjegyző.

65. A jövő tavaszi közgyűlés helye

P.-Helmeecz.

66. A jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldött bizottság tagjai :

Az elnökség; id. Virágh József,
Szöllősy Gyula, ifj. Virágh József,
Mokcsay Kálmán, Mokcsay Sándor
és a jegyzői kar.

67. Ezen jegyzőkönyv meghitelesített Nagy-Dobronyban 1893. október 12-én tartott hitelesítési ülésben.

Törvényszéki ügyek.

JEGYZŐKÖNYV

felvétellett 1893. szeptember hó 12-én az ungi
ref. egyházmegye bíróságának Mokcsában tar-
tott ülésében

Tárgy a f. évi május hó 23-án történt csomonyai
lelkész választási ügy.

Jelenvoltak a bíróság részéről Szabó Endre esperes,
Kovács Károly e. m. gondnok, Köröskényi Elek, Mok-
csai Béla, Hegedüs Sámuel, Magyar József, Kormos
Béla, Szücs István, Bernáth Zoltán mint előadó, Homoki
Antal főjegyző.

1. Az esperes előterjeszti, hogy Csomonyán 1892.
év november 22-én megejtett lelkész választás a főt.
egyházkerület 1893. év ápril 26-án Miskolczon tartott
bírószági ülésében megsemmisítettén, a jelöltek jogosult-
ságának fentartása mellett új választás rendeltetett el.

Ezen ítélet alapján az új választás Csomonyán f. év
május 23-án tartatott meg, melyben Kovács Kálmán

10 szavazat többséggel csomonyai lelkészsze választotta. E választás ellen azonban, Ö. György Miklós és társai panaszszal éltek. E panasz alapján az elnökség vizsgálatot rendelt el. E vizsgálat jegyzőkönyve beérkezvén, az összes vonatkozó iratokkal ns. Bernáth Zoltán e. m. tanácsbíró urnak adatott ki azon felkérés-sel, hogy azt mai ülésünkben előterjessze, ki is az ügyet részletesen ismertetvén, a bíróság beható tanácskozás után benne következőleg :

Itélt :

A választás megsemmisítettik. Uj választás rendeltetik. Kovács Kálmán a választhatóságból kizáratik az egyházi törvény 213. §. a) pontja szerint minősülő vét-ség miatt. Tamási András gondnok az egyházi törvény 213. §. c) és j) pontja szerint minősülő vét-ség miatt gondnoki hivatalától megfosztatik, a bekövetkező uj választásnál szavazati jogától megfosztatik, és 50 frt eljárási költségnek megfizetésére köteleztetik.

Indokok :

A vizsgálat során ugyanis bebizonyult, hogy a vádlevél 16. pontja szerint az elválasztott érdekében etetés és itatás történt, melyet a vizsgálati jegyzőkönyvben Domokos Ferencz, György Mihály, Reismann Mózes, Tamási András vallomásai igazolnak. Még pedig Sándor Ferencz vallomása szerint az elköltött 26 frtot neki, Kovács Kálmán Eszenyben fizette ki. Minthogy azonban Tamási András vallomása szerint ezen összeg a választás után elköltött italok árának kifizetésére fordítatott, ennek ellenkezője nem bizonyittatott, ez okon Kovács Kálmánnak korteskedésre való előzetes és tudatos befolyása nem volt igazolható. Emiatt kellett ellene az egyházi törvény 213. §. a) pontjában foglalt büntetést, vagyis az ujra választandók sorából kitörültetést, így az ezen szakaszban foglalt fegyelmi büntetések legenyhébb nemét alkalmazni.

A vádlevél 2. pontjában foglalt azon vádra vonat-

kozólag, hogy Tamási András szavazatát 10 frtért eladta a vizsgálat során, Orosz Ferencz és Reismann Mózes tanuk vallomása igazolja. Tamási András ellen a vádlevél 16. pontjára vonatkozólag, a vizsgálati jegyzőkönyvben Domokos Ferencz és György Mihály, ugyszinté Reismann Mózes vallják, hogy az etetés, itatásra elfogyasztott italokat a korcsmából ő hordta, sőt a 26 frtot mint az elfogyasztott italok árát ő fizette ki Reismann Mózes korcsmárosnak. Ezek alapján a korteskedés ténye ellene bebizonyítottnak volt tekintendő, s ez annál súlyosabban volt neki betudandó, miután mint gondnok hivatalos állásától megkövetelhető erkölcsi szempontok szemmletartása ellen is vétett, s nemcsak egyszerű korteskedés vétségét követte el. Ezek nyomán őt nemcsak az egyházi törvény 213. §-ának *e*) és *f*) pontjában foglalt büntetésekkel t. i. a választói jog elvesztésével és az okozott költségek megtérítésével kellett büntetni, hanem gondnoki hivatalától is megkellett fosztani.

Ezen ítélet világi elnök által a felek előtt élőszóval a nyílt ülésben kihirdtetett, mi ellen Tamási András gondnok és társai felebbezést jelentenek.

2. Hadar József és társai csomonyai lakosok, kik az 1892. év november 22-én tartott papválasztás ellen felebbeztek, határozatot kérnek arra, hogy az általuk eljárási költségül befizetett pénzből hátralevő 36 frtot, kin, vagy kiken követeljék, mivel őket a f. évi ápril 25—27-én Miskolczon hozott bírósági ítélet a költségek viselése alól felmentvén, a befizetett 50 frtból 14 frtot már vissza is kaptak.

Ezen ügyben a bíróság komoly tanácskozás után következő ítéletet hozott:

A 36 frt megfizetésére Földi János, Tóth Miklós, Sas Ferencz, Hadar Ferencz, Biró Salamon, Földi Sámuel, Hadar Sámuel, Tóth József,

Hadar Gábor, Sas Márton egyetemlegesen köteleztetnek, mivel ez egyházi törvény 213. §. f) pontjába ütköző és a szerint minősülő vétséget követtek el.

Indokolás.

Bebizonyult ugyanis, hogy az illetők szavazataikat áruba bocsátották, s pénzt fogadtak el oly czélzattal, hogy azon jelöltre fognak szavazni, kinek érdekében a vesztegetés történt. Bebizonyult továbbá, hogy korteskedtek, s a választás erkölcsi alapon nyugvó tisztaságát beszenyezték, ezen önző cselekvényök által, midőn másoknak is rossz példát mutattak, egyszersmind okot szolgáltatottak az ellenpártnak a lelkész választás elleni felebbezésre; ez által költekezésre, mely költség az egyházi törvény 213. §. f) pontja szerint az elmarasztalt feleket terheli. Ezért kellett Földy Jánost, Tóth Miklóst, Sas Ferenczet, Biró Salamont, Hadar Ferenczet, Földy Sámuel, Hadar Sámuel, Tóth Józsefet, Hadar Gábort, Sas Márton az egyházi törvény 213. §. f) pontjába ütköző vétség elkövetése miatt a 36 frt költség megfizetésére egyetemlegesen kötelezni.

Felek a gyűlésen jelen nem voltak, az ítélet előttök ki nem hirdettetett, az részökre jegyzőkönyvi kivonaton megküldetni rendeltetett.

Kelt mint fent.

KOVÁCH KÁROLY,

e. m. gondnok, világi elnök.

SZABÓ ENDRE,

esperes, egyházi elnök.

HOMOKI ANTAL,

e. m. főjegyző.

Jegyzették: *Homoki Antal* e. m. főjegyző 1—8, 10—37, 63—67, és 1—2 törvénytészéki; *N. met Péter* 9, 38—49, *Magyar Bertalan* aljegyzők 50—62. pontokat.

A jegyzőkönyben foglalt tárgyak rövid kimutatása.

1. A gyűlés megnyitása.
2. A képviselők igazoltatnak.
3. Szücs István tanácsbíróvá választatik.
4. Szücs István az esküt leteszi.
5. Kormos Béla és Mokesay Béla hivatalos esküjüket letevén, tanácsbírói széküket elfoglalják.
6. Horváth Dezső a hivatalos eskü letételére utasittatik.
7. Csap és Gálóc szavazat nem adása miatt az e. m. özv. árvatára részére 2—2 forintig megbüntettetnek.
8. A közalapi kérvények elbiráltatnak.
9. Ábrahám István halála fájdalmas tudomásul vétetik, s jegyzőkönyvben megörökítettetni rendeltetik.
10. Magyar József lelkészjelölő bizottsági póttagul megválasztatik.
11. Ábrahám István halála által megüresedett tanácsbírói szék betöltésére szavazás rendeltetik.
12. A Tiszántuli evang. reform. tanáregyesület taggyűjtő ive és alapszabálya köröztetni rendeltetik.
13. Oláh Kálmán segélyre ajánltatik.
14. Riczko Dániel kérvénye a segélyosztó bizottság figyelmébe ajánltatik.
15. Az esperesek és lelkészek utasítatnak, hogy az ideiglenesen alkalmazott tanítókat oklevél szerzésre utasítsák.
16. A közokt. miniszter tudatja, hogy a telekkönyv

betét szerkesztéséhez szükséges anyakönyvi kivonatok bélyegmentesek.

17. A bodrog-olaszi és nádasdi építkező egyházak az egyházmegye közönségének pártfogásába ajánlatnak.
18. A lelkészek az áttérési eseteket pontosan anyakönyvezzék, az ide vonatkozó minták a sáros-pataki könyvraktárban kaphatók.
19. Az egyházmegyei tanügyi bizottság a Dezső Lajos által készített tanterv megbíralására utasítatik.
20. Kocsis Endre jelenti, hogy a közte és Záhonyi István közt felmerült viszályos ügy kiegyenlített.
21. Egyházmegyei gondnok ur és társai felkéretnek, hogy az ungvári ház javítási költségeit számítsák össze, s jelentéseket tavaszi egyházmegyei gyűlé-sünkre terjesszék be.
22. Esperes ur felkérítik a Váczy Sándor tartozásának behajtására.
23. Az ásványi l. egyház előjárósága utasítatik, hogy az egyház tulajdonát képező, de nevén nem álló kertet az egyház nevére kebeleztesse.
24. Ifj. Szakál István és Köröskényi Elek jelentéstételre utasítatnak; mi okból kérik a sárospolyánkai egyház pénztárába befizetett pénzből méltányos részesülhetést.
25. Szücs István és ifj. Virágh József a bátfai adóhátralékot tisztázzák.
26. Mészáros József bekebeleztetése tudomásul vétetik.
27. Esperes ur a két prot. facultásra az adakozásra felhívó iveket 1894. évi aratás után fogja kibocsátani.
28. Esperes ur újból felkéretik, hogy a lelkészválasztásnál a leányegyházak jogát az anyaegyházzal szemben a fizetés arányából állapítsa meg.
29. Köröskényi Elek és Móré Gábor a zahari leányegyház előjáróságának újból szervezésére kiküldetnek.
30. A veskóczy leányegyház czélszerű templom-hely szerzésére utasítatik.

31. Felföldy Ödön utasittatik, hogy alaposabb jelentést adjon a vajkóczi ügyről.
32. Köröskényi Elek és Móré Gábor annak eszközzésére utasittatnak, hogy a zahari tanító által használt 3 hold föld az egyház nevére kebeleztessék.
33. Az e. m. gondnok urnak a b. e. Szabó András esperes hamvai fölé állítandó siremlék ügyében beadott jelentése tudomásul szolgál.
34. A jegyzőkönyv hitelesítés tárgyában beadott indítvány mellőztetik.
35. A tanügyi bizottság javaslata a faiskolákra nézve elfogadtatik.
36. Ugyanannak, az iskola anyagi és szellemi állását feltűntető iskolai könyvre vonatkozó javaslata elfogadtatik.
37. Az ungvári egyháznak megengedtetik, hogy Radvancz községében levő házát és két kertjét eladhassa.
38. Perjesy Kálmán tanítói oklevelét bemutatván, tanítói állomásán megerősítettik.
39. Margitai János beési tanító nyugdíjaztatása tudomásul vétetik, s egyszersmind egyházmegyénk fájaldalmának ad kifejezést, ezen veterán munkásának eltávozásá felett.
40. A beési egyháznak 30 frt adatik, s tanítói fizetés pótlék czimén.
41. A vallás- és közokt. miniszter nem engedélyez Ásványban lelkész tanítóságot.
42. A Korláth Béla templomi széke, mivel családi szék, el nem árverezhető.
43. özv. Diószegi Ferenczné a 12 frt egyházi adó megfizetésére köteleztetik.
44. Miniszteri leiratok.
45. Nt. esperes ur bizatik meg, annak megállapításával, hogy Soltész Kálmán kereszti tanító mennyit fizessen Balogh Gábor nyugalmazott tanítónak kielégítésül.
46. Matolay Pál a „Tiszahát erdőközi“ tanítói egyesület pénztárnoka azon kérelmével, hogy özv. Újhelyi

- Ferenczné kegydija adóságba lefoglaltassék, elutasítatik, mivel a kegydij le nem foglalható.
47. Záhonyi István az általa ültetett szőlőfákat, ha még nincsenek 3 évesek elviheti, de ha régebbiek, azokat el sem adhatja, kárpótlást sem követelhet.
 48. Az ungvári hitoktató káplán fizetésének emelésére az egyházmegye 50 frtot ad.
 49. A botfalvai leányegyházba tanító káplán rendeltetik.
 50. Csomonyának a lelkészi jövedelme $\frac{1}{4}$ -de építkezésre átengedtetik.
 51. Az ungvári egyház által benyújtott újabb végrendeleti kivonat nem találtatott oly jogerejűnek, hogy ennek nyomán az egyházmegye a Diószeginé-féle ügyben hozott határozatát megváltoztassa.
 52. Pataki Pál s. lelkésznek esperes ur fog helyet adni.
 53. Kis Lajos betérjesztett oklevele alapján a p.-helmecki tanítói állomáson állandósítatik.
 54. Horkai Lajos képezdei növendék a beési tanítói állomáson ideiglenesen megerősítetik.
 55. A beési egyházban tervbe vett díjlevél változtatásnak megvizsgálására Hegedüs Sámuel és Bernáth Zoltán tanácsbírók küldetnek ki.
 56. A csomonyai egyháznak megengedtetik, hogy száraz malmát eladhassa.
 57. A kisdobronyi egyház előljárósága utasítatik, hogy a Gál József templom széke ügyében f. évi július 16-án hozott határozatát épségben tartsa.
 58. A veskőcei előkönyörgő tanítónak subventió nem adatik.
 59. A szelmencei egyháznak Pazar Kálmán helyettes lelkész ellen beadott kérvénye elintézés végett Tóth Lajos szürthei lelkésznek adatik át.
 60. A palágyi egyház előljárósága köteles kiállítani a három meszelő asszonyt, a parochia meszelésére.
 61. Pazar István iránt az egyházmegye ezután is fogja gyakorolni jótékonyágát.
 62. Magyar Bertalan az Ábrahám István által kezelt nagydobronyi jövedelemről beszámol.

63. A minaji egyháznak megéngedhető a földvásárlás.
64. Az egyházkerületi gyűlésre képviselők küldetnek.
65. A tavaszi gyűlés helye kijelöltetik.
66. A jegyzőkönyv hitelesítésére bizottság jelöltetik.
67. A jegyzőkönyv meghitelesített.

Törvényszéki ügyek.

1. A csomonyai lelkész választási ügy.
2. Hadar József és társai kérelme 36 frt eljárási költség iránt.

Betürendes tárgymutató arra, hogy mely jegyzőkönyvi pontok, mely bizottságokat, testületeket, vagy egyeseket illetnek.

- Á**brahám Istvánt 9. 62.
Ásványt 23. 41.
Balogh Gábort 45.
Benedek Jánost 8.
Bernáth Zoltánt 55. 64.
Beést 40.
Botfalvát 49.
Csapot 7.
Cséka Károlyt 3.
Csomonyát 50. 57.
Diószegi Kálmánt 43.
E. m. gondnokot 21. 33. 64. 66.
Egyházakat 36.
Egyházlátogatókat 35.
Esperest 11. 12. 15. 22. 27. 28. 45. 64. 66.
E. m. ügyvédet 21.
Felföldy Ödönt 31.
Gálocsot 7.
Hegedüs Sámuel 8. 55.
Homoki Antalt 64.
Horkai Lajost 54.
Horváth Dezsőt 5. 6.
Kecskeméthy Benjamint 8.
Kecskeméthy Lajost 3.
Kis Lajost 47. 53.
Kocsis Endrét 20.
Kormos Bélát 3. 4.

Köröskényi Eleket 24. 29. 32. 64.

Lelkészeket 15. 16. 17.

Magyar Bertalant 62.

Magyar Józsefet 9.

Margitay Jánost 39.

Matolay Pált 46.

Minaji egyházat 63.

Mokcsai Bélát 5. 21. 64.

Mokcsay Kálmánt 66.

Mokcsay Sándort 66.

Mészáros Józsefet 26.

Móré Gábort 29. 32.

Novák Lajost 48.

Oláh Kálmánt 13.

Palágyi presbitériumot 60.

Pataki Pált 52.

Pazar Istvánt 8. 61.

Pazar Kálmánt 59.

Perjéssy Kálmánt 38.

P.-Helmecket 42. 65.

Rásky Eleket 3.

Rásky Endrét 8.

Riczko Dáuielt 14.

Soltész Kálmánt 45.

Szabó Józsefet 3. 64.

Szakál Istvánt id. 8.

Szakál Istvánt ifj. 24.

Szöllősy Gyulát 3. 66.

Szücs Istvánt 3. 4. 25.

Tanügyi bizottságot 19.

Tóth Lajost 59.

Ungvárt 37. 51.

Veskóczot 30. 58.

Virágh Józsefet id. 21. 64. 66.

Virágh Józsefet ifj. 25. 66.

Viszokát 8.

Záhonyi Istvánt 47.

